

24. srpna 2014

Iráčtí křesťané vystaveni dvojí katastrofě

Je zřejmé, že křesťané v Iráku a s nimi i příslušníci dalších menšin byli zasaženi smrtícím úderem přímo v jádru svého bytí – více než sto tisíc jich bylo násilím přinuceno přesídlit, přišli o veškerý majetek, peníze i dokumenty, a také o své domovy, to vše *jen proto, že jsou křesťany!* Navštívil jsem uprchlické tábory v provinciích Arbíl a Dahúk a to, co jsem tam viděl a slyšel, si nikdo nedokáže představit!

Od 6. srpna až dosud nevzniklo žádné konkrétní řešení krize, které zde čelíme, zatímco Islámskému státu nadále proudí přísun peněz, zbraní i bojovníků. Ani skutečnost, že se nacházíme uprostřed organizované kampaně směřující k našemu odstranění z Iráku, nepohnula svědomím světa a nepřivedla ho k pochopení, jak vážná tato situace je. Nyní začíná druhá fáze pohromy, a to migrace všech dotčených rodin do nejrůznějších částí světa. Takový odchod zcela přetrhává historii, odkaz a identitu tohoto lidu.

Vysídlení a migrace mají veliký dopad na nás všechny, křesťany i muslimy. Irák tím ztrácí nenahraditelnou křesťanskou složku své společnosti, a takto z něj mizí celá jedna tradice.

Vzhledem ke svým mravním a historickým závazkům vůči Iráku nemůže mezinárodní společenství, a v něm zejména Spojené státy a Evropská unie, zůstat lhostejné. Ačkoliv doceňujeme vše, co bylo doposud k řešení krize podniknuto, přesto se zdá, že přijatá rozhodnutí a podniknuté kroky zatím nedokázaly nijak vážně ovlivnit chod událostí a osud všech lidí postižených touto katastrofou je stále v sázce, jako by ani nebyli součástí lidského pokolení!

To samé platí i o muslimském společenství, jehož prohlášení o zmíněných barbarských činech, páchaných ve jménu jejich náboženství proti životu, důstojnosti a svobodě křesťanů, neodpovídala našim očekáváním – zvláště když vědí, že také křesťané za tuto zemi bojovali, podíleli se na jejím rozvoji a žijí zde v partnerství se svými muslimskými bratry po boku islámské civilizace.

Náboženský fundamentalismus stále nabývá na své síle, vyvolává další pohromy a nutí nás klást si otázky, kdy islámští náboženští učenci a muslimští intelektuálové podrobí tento nebezpečný fenomén kritickému zkoumání a napomohou k jeho odstranění tím, že budou vyučovat skutečné náboženské uvědomění a šířit pravou kulturu přijetí druhého člověka jako svého bratra a rovnoprávného občana se všemi jeho právy.

To, co se dosud stalo, je strašné a hrozné, a my proto naléhavě potřebujeme účinnou mezinárodní pomoc všech lidí dobré vůle směřující k záchraně křesťanů a jezídů, autentických složek irácké společnosti, před úplným vyhlazením – s vědomím, že mlčení a

nečinnost povzbudí fundamentalisty z ISIS k páchání dalších tragédií! *Otázkou zůstává jen to, kdo přijde na řadu příště.*

Mnozí z těch, kdo byli vyhnáni, se touží vrátit do svých měst a domovů na Ninivské planině a doufají, že se v bezpečí a pod mezinárodní ochranou do těchto míst znovu podívají. Plného bezpečí v této oblasti však nelze dosáhnout bez spolupráce mezinárodního společenství a bez společného zásahu státní moci a regionální vlády Kurdistánu. Tito nevinní lidé si poté, co na ně dopadly hrůzy páchané ISIS a jejich domovy byly vydrancovány jejich vlastními sousedy, zaslouží žít v pokoji a důstojnosti.

Církev: Jsme samozřejmě hrdí na víru svých synů a dcer i na jejich vytrvalost a odvahu tváří v tvář pohromě, která je postihla pro jejich vyznání. Vyzýváme je, aby uprostřed této katastrofy žili ve skutečném společenství s lidmi okolo sebe bez ohledů na vzájemné rozdíly. Nepotřebujeme zdlouhavá prohlášení, ale pravé společenství s druhými lidmi – takové, jaké jsme zakusili během návštěvy delegace Francouzské biskupské konference, zvláštního vyslance papeže Františka nebo patriarchů. Vzniklá krize nás zmocňuje k duchovní, mravní i hmotné obnově našich společenství. Respektujeme rozhodnutí těch, kdo chtějí odejít, ale těm, kdo hodlají setrvat, zdůrazňujeme, jak dlouhé jsou v této zemi naše dějiny a jak hluboké kořeny zde zapustil náš odkaz. Bůh má s naší přítomností v této oblasti své záměry a vyzývá nás, abychom předávali poselství o lásce, bratrství, důstojnosti a harmonickém soužití.

*patriarcha Louis Raphaël Sako,
předseda Shromáždění iráckých katolických biskupů*

(přeložil Jiří Gračka)